

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

25 septembrie 2015*

„REACH — Includerea trioxidului de crom pe lista substanțelor supuse autorizării — Utilizări sau categorii de utilizări exceptate de la obligația autorizării — Noțiunea «legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței» — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitate — Dreptul la apărare — Principiul bunei administrări”

În cauza T-360/13,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), cu sediul în Memmingen (Germania), și reclamantele ale căror nume figurează în anexa I, reprezentați de C. Mereu, de K. Van Maldegem, avocați, și de J. Beck, solicitor,

reclamanți,

susținuți de

Assogalvanica, cu sediul în Padova (Italia), și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II, reprezentate de C. Mereu și de K. Van Maldegem, avocați, și de J. Beck,

interveniente,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de K. Talabér-Ritz și de J. Tomkin, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Agencia Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), reprezentată de W. Broere, de M. Heikkilä și de T. Zbihlej, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare în parte a Regulamentului (UE) nr. 348/2013 al Comisiei din 17 aprilie 2013 de modificare a anexei XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice („REACH”) (JO L 108, p. 1),

* Limba de procedură: engleza.

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii A. Dittrich (raportor), președinte, și J. Schwarcz și doamna V. Tomljenović, judecători,

grefier: doamna C. Heeren, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 februarie 2015,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Primul reclamant, Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), este o asociație de drept german care reprezintă utilizatori în aval ai trioxidului de crom.
- 2 Cele 185 de reclamante ale căror nume figurează în anexa I pot fi clasificate în trei grupuri. Primul grup le cuprinde pe cele care utilizează trioxidul de crom în soluție apoasă pentru tratamentul de suprafață. Al doilea grup este format din cele care intervin în furnizarea de amestecuri care conțin trioxid de crom destinate acoperirii de suprafețe. Al treilea grup este compus din cele care sunt clienți industriali care utilizează substanțe de acoperire a suprafețelor cu crom pentru propriile lor produse primare, în special în calitatea lor de furnizori sau de fabricanți de piese mecanice, de mașini și de alte produse.
- 3 În august 2010, Republica Federală Germania a transmis Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) un dosar (denumit în continuare „dosar în conformitate cu anexa XV” elaborat în scopul identificării trioxidului de crom ca substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită, potrivit procedurii prevăzute la articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1). În acest dosar, Republica Federală Germania propunea identificarea trioxidului de crom ca fiind o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită pentru motivul că acesta fusese clasificat printre substanțele cancerigene categoria 1 și substanțele mutagene categoria 2 în anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, p. 1) și pentru motivul că această substanță îndeplinește în această calitate criteriile prevăzute la articolul 57 literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 1907/2006. Dosarul menționat face trimitere în special la două rapoarte, și anume un raport de analiză a riscurilor redactat de Regatul Unit în anul 2005, intitulat „European Union Risk Assessment Report, 3rd Priority List, Volume 53” (Raport de evaluare a riscurilor al Uniunii Europene, a 3-a listă de prioritate, volumul nr. 53), și un raport întocmit de Institutul pentru Sănătatea și Securitatea Muncii al Asigurării Sociale Germane pentru Accidentele de Muncă și Bolile Profesionale, intitulat „MEGA-Auswertungen zur Erstellung von REACH-Expositionsszenarien für Chrom (VI) – Verbindungen (2000 bis 2009) in

Deutschland” [Raport de analize MEGA în vederea stabilirii de scenarii de expunere REACH privind riscurile legate de expunerea la compușii cromului (VI) (2000-2009) în Germania] (denumit în continuare „Raportul MEGA”).

- 4 Conform articolului 59 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006, dosarul în conformitate cu anexa XV a fost publicat la 30 august 2010 și a fost lăsat un termen pentru prezentarea de observații, care a expirat la 14 octombrie 2010. După prezentarea observațiilor, acest dosar a fost transmis Comitetului statelor membre al ECHA, conform articolului 59 alineatul (7) din regulamentul menționat. Acest comitet a acceptat propunerea Republicii Federale Germania. Ulterior, prin decizia sa din 14 decembrie 2010, ECHA, conform articolului 59 alineatul (8) din acest regulament, a înscris trioxidul de crom pe lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la același regulament (denumită în continuare „lista substanțelor candidate”), a cărei versiune actualizată a fost publicată pe pagina de internet a ECHA la 15 decembrie 2010.
- 5 Conform articolului 58 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006, ECHA a publicat, la 15 iunie 2011, un proiect de recomandare a substanțelor care urmează să fie incluse în anexa XIV la același regulament, care conține lista substanțelor supuse autorizării, și a invitat părțile interesate să prezinte observații până la 14 septembrie 2011. În cadrul observațiilor sale supuse atenției ECHA cu ocazia acestei consultări publice, primul reclamant a propus să prevadă o exceptare în sensul articolului 58 alineatul (1) litera (e) coroborat cu articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, pentru utilizarea trioxidului de crom în calitate de substanță catalitică activă. Observațiile prezentate de părțile interesate, printre care primul reclamant, au fost ulterior publicate.
- 6 La 19 decembrie 2011, Comitetul statelor membre al ECHA a adoptat un aviz cu privire la proiectul de recomandare menționat la punctul 5 de mai sus.
- 7 La 20 decembrie 2011, ECHA a prezentat recomandarea sa cu privire la substanțele care urmează să fie incluse în anexa XIV la Regulamentul nr. 1907/2006. În această recomandare, ECHA propunea să nu se acorde o exceptare pentru niciuna dintre utilizările trioxidului de crom.
- 8 Conform articolului 131 și procedurii prevăzute la articolul 133 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006, Comisia Europeană a adoptat la 17 aprilie 2013 Regulamentul (UE) nr. 348/2013 de modificare a anexei XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (JO L 108, p. 1, denumit în continuare „actul atacat”).
- 9 Prin actul atacat, trioxidul de crom a fost inclus în anexa XIV la Regulamentul nr. 1907/2006. Nu a fost acordată nicio exceptare în temeiul articolului 58 alineatul (2) din regulamentul menționat în favoarea anumitor utilizări ale trioxidului de crom.

Procedura și concluziile părților

- 10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 8 iulie 2013, reclamantii au introdus prezenta acțiune.
- 11 Prin scrisoarea înregistrată la grefa Tribunalului la 18 octombrie 2013, Assogalvanica și alte 93 de persoane fizice și juridice au formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor reclamantilor. După ascultarea părților, au fost admise, prin Ordonanța din 4 martie 2014, VECCO și alții/Comisia (T-360/13, EU:T:2014:130), cererile Assogalvanica și ale celorlalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II. În ceea ce privește celelalte interveniente, cererea lor a fost respinsă.
- 12 Prin scrisoarea înregistrată la grefa Tribunalului la 21 octombrie 2013, ECHA a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei. Această cerere a fost admisă, după ascultarea părților, prin Ordonanța din 22 noiembrie 2013.

- 13 La 22 ianuarie 2014, ECHA a depus memoriul în intervenție.
- 14 La 11 martie 2014, reclamantul a depus observații cu privire la memoriul în intervenție depus de ECHA.
- 15 La 24 aprilie 2014, Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II au depus memoriul lor în intervenție. La 18 iunie 2014, reclamantul și Comisia au depus observații cu privire la acest memoriu.
- 16 În cererea introductivă, reclamantul solicită Tribunalului:
- declararea acțiunii ca admisibilă și fondată;
 - declararea faptului că actul atacat este în parte nelegal în măsura în care s-ar întemeia pe o eroare vădită de apreciere și în măsura în care ar încălca articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, principiul proporționalității și dreptul la apărare (inclusiv principiile bunei administrări și excelenței avizelor științifice);
 - anularea în parte a actului atacat, în măsura în care, în anexa la acesta, punctul 16, coloana a cincea, la titlul „Utilizări (categorii de utilizări) exceptate”, nu ar prevedea următoarea exceptare: „utilizarea trioxidului de crom în vederea producerii în soluție apoasă, respectând astfel valoarea de expunere maximă de 5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (sau 0,005 mg/m^3)” ori o terminologie similară având scopul de a exclude din domeniul de aplicare al actului atacat „utilizarea de trioxid de crom în procesele de galvanizare, de gravare, de electropolizare sau în alte procese și tehnologii de tratament al suprafeței, precum și de amestecare” ori termeni utilizați în acest sens;
 - obligarea Comisiei să modifice actul atacat pentru a se conforma hotărârii Tribunalului;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 17 În ședință, reclamantul a renunțat la al doilea și la al patrulea capăt de cerere.
- 18 Comisia și ECHA solicită Tribunalului:
- declararea admisibilității acțiunii;
 - obligarea reclamantilor, precum și a Assogalvanica și a celorlalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II la plata cheltuielilor de judecată.
- 19 Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II solicită Tribunalului:
- declararea faptului că actul atacat este în parte nelegal în măsura în care s-ar întemeia pe o eroare vădită de apreciere și în măsura în care ar încălca articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, principiul proporționalității și dreptul la apărare (inclusiv principiile bunei administrări și excelenței avizelor științifice);
 - anularea în parte a actului atacat, în măsura în care, în anexa la acesta, punctul 16, coloana a cincea, la titlul „Utilizări (categorii de utilizări) exceptate”, nu ar prevedea următoarea exceptare: „utilizarea trioxidului de crom în vederea producerii în soluție apoasă, respectând astfel valoarea de expunere maximă de 5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (sau 0,005 mg/m^3)” ori o terminologie similară având scopul de a exclude din domeniul de aplicare al actului atacat „utilizarea de trioxid de crom în procesele de galvanizare, de gravare, de electropolizare sau în alte procese și tehnologii de tratament al suprafeței, precum și de amestecare” ori orice altă formulare de natură să excepteze utilizarea trioxidului de crom în industria acoperirii suprafețelor din domeniul de aplicare al actului atacat;

- obligarea Comisiei să modifice actul atacat pentru a se conforma hotărârii Tribunalului și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

20 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 8 septembrie 2015, reclamantii au solicitat redeschiderea fazei orale a procedurii prezentând o nouă analiză științifică privind datele Raportului MEGA. Ca alternativă, reclamantii solicită să se depună expertiza menționată la dosar și să se solicite părților, prin intermediul unei măsuri de organizare a procedurii, să adopte o poziție cu privire la impactul acesteia asupra soluționării litigiului.

În drept

Cu privire la admisibilitatea primului și a celui de al treilea capăt de cerere ale Assogalvanica și ale celorlalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II

- 21 Potrivit articolului 40 al patrulea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut, concluziile unei cereri de intervenție pot avea ca obiect numai susținerea concluziilor uneia dintre părți. În consecință, intervenientul nu poate extinde concluziile părții în susținerea cărora intervine (Hotărârea din 10 mai 2001, Kaufring și alții/Comisia, T-186/97, T-187/97, T-190/97-T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97-T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 și T-147/99, Rec., EU:T:2001:133, punctul 137).
- 22 În speță, reclamantii au renunțat la al doilea și la al patrulea capăt de cerere. Primul și al treilea capăt de cerere ale Assogalvanica și ale celorlalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II nu mai sunt, așadar, formulate în susținerea concluziilor reclamantilor și, prin urmare, trebuie respinse ca inadmisibile.

Cu privire la fond

- 23 În susținerea acțiunii, reclamantii invocă patru motive întemeiate, în primul rând, pe erori vădite de apreciere, în al doilea rând, pe o încălcare a articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, în al treilea rând, pe o încălcare a principiului proporționalității și, în al patrulea rând, pe o încălcare a dreptului la apărare și a principiilor buneii administrări și „excelenței avizelor științifice”.
- 24 Se impune ca mai întâi să fie analizat al doilea motiv.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006

- 25 Reclamantii invocă faptul că Comisia a încălcat articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, întrucât nu a exceptat de la obligația de autorizare utilizarea în discuție a trioxidului de crom. În opinia acestora, riscul care decurge din această utilizare este bine controlat. Ar exista o legislație comunitară specifică care impune măsuri minime pe care angajatorii trebuie în mod obligatoriu să le adopte pentru a controla riscurile care decurg din utilizarea trioxidului de crom, în special Directiva 98/24/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă [A paisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 131, p. 11, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 47) și Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți

cancerigeni sau mutageni la locul de muncă [A șasea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului] (JO L 158, p. 50, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 45). Aceste directive ar fi „speciale” chiar și pentru substanțele pe care nu le-ar menționa în mod expres, cu condiția ca aceste substanțe să intre în una dintre categoriile de substanțe prevăzute de directivele menționate. Faptul că aceste directive nu cuprind o valoare limită de expunere profesională pentru trioxidul de crom nu ar exclude ca acestea să fie suficient de „speciale” și să prevadă „cerințe minime” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1906/2006. A impune valori limită de expunere ar însemna a se stabili cerințe minime, ceea ce ar depăși cadrul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, care nu face referire decât la cerințe minime. În Comunicarea privind rezultatele evaluării riscurilor și strategiile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele: trioxid de crom, dicromat de amoniu, dicromat de potasiu (JO 2008, C 152, p. 1), Comisia, în plus, ar fi considerat măsurile de reducere a riscurilor deja aplicate ca fiind suficiente. În „foaia de parcurs privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită”, publicată în luna februarie 2013 de Comisie, aceasta ar fi recunoscut că riscurile ar putea fi controlate chiar „în afara” Regulamentului nr. 1907/2006. În plus, nu ar exista niciun risc de cancer special cauzat de sectorul galvanizării, ceea ce s-ar datora eficacității măsurilor de reducere a riscurilor adoptate de angajatori. În plus, alte dispoziții legislative destinate protecției sănătății și mediului s-ar impune utilizatorilor de trioxid de crom, precum Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (JO L 197, p. 1), Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, p. 17) și dispoziții din mai multe sisteme de drept național. Un nivel suficient al controlului riscurilor legate de utilizările trioxidului de crom în discuție ar fi, în plus, asigurat de o întregă serie de norme naționale și ar putea fi atins de asemenea prin aplicarea voluntară a valorilor limită de expunere profesională. În sfârșit, obligația de evaluare a posibilității unei exceptări și sarcina probei aferentă ar reveni, în cadrul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, Comisiei, iar nu operatorilor economici.

- 26 Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II achiesează în esență la argumentele reclamanților, subliniind totodată că Comisia și ECHA ar fi trebuit să verifice în mod serios și aprofundat eficacitatea măsurilor deja în vigoare, ceea ce ar reieși din termenul „în mod corespunzător” care figurează în textul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 și de asemenea din obiectivul formulat la articolul 55 din regulamentul menționat, potrivit căruia Comisia și ECHA trebuie să țină seama de buna funcționare a pieței Uniunii. Articolul 58 alineatul (2) din acest regulament nu ar prevedea de altfel decât cerințe minime, astfel încât impunerea de către Comisie în mod unilateral de cerințe mai stricte ar fi contrară principiului subsidiarității. Evaluarea în temeiul acestei din urmă dispoziții ar fi necesitat o analiză mai aprofundată nu numai a legislației Uniunii relevante, ci și a legislației subiacente, a aplicării sale practice și a datelor factuale colectate în acest context pentru a evalua dacă cerințele minime permit controlarea în mod valabil a riscurilor.
- 27 Comisia, susținută de ECHA, contestă aceste argumente.
- 28 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, prin Regulamentul nr. 1907/2006, legiuitorul a instituit un regim privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice care urmărește printre altele, potrivit considerentului (1) al Regulamentului nr. 1907/2006, să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, precum și libera circulație a substanțelor în cadrul pieței interne, îmbunătățind totodată competitivitatea și inovația. În special, regulamentul menționat prevede în titlul VII o procedură de autorizare. Obiectivul acestei proceduri este, potrivit articolului 55 din regulamentul menționat, de a asigura buna funcționare a pieței interne, precum și de a garanta totodată că riscurile care decurg din utilizarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită sunt controlate corespunzător și că aceste substanțe sunt substituite progresiv cu substanțe sau tehnologii alternative adecvate, în cazul în care acestea sunt fezabile din punct de vedere economic și tehnic. Procedura de autorizare se poate aplica în cazul tuturor substanțelor care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 57 din acest regulament.

- 29 Prima fază a procedurii de autorizare constă în examinarea de către ECHA a aspectului dacă o substanță îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul nr. 1907/2006 în temeiul în special al unui dosar în conformitate cu anexa XV la același regulament. Acest dosar este pregătit fie, la cererea Comisiei, de ECHA, fie de un stat membru. La finalul fazei menționate, ECHA identifică această substanță ca îndeplinind aceste criterii și include substanța menționată pe lista substanțelor candidate.
- 30 A doua fază a procedurii de autorizare vizează includerea unei substanțe care figurează pe lista substanțelor candidate în anexa XIV la Regulamentul nr. 1907/2006, conform articolului 58 din acest regulament. Odată ce substanța menționată este inclusă în această anexă, iar condițiile interzicerii sale, astfel cum sunt enunțate la articolul 56 din regulamentul menționat, sunt îndeplinite, aceasta nu mai poate fi utilizată sau introdusă pe piață, cu excepția cazului în care, în cadrul celei de a treia faze a procedurii menționate, a fost acordată o autorizație pentru o utilizare specifică în temeiul articolului 60 din același regulament. Decizia de a include această substanță în anexa menționată este adoptată de Comisie în temeiul unei recomandări elaborate de ECHA care ține seama de avizul prealabil al Comitetului statelor membre al acesteia și de observațiile, care privesc în special utilizări care ar trebui să fie exceptate de la obligația de autorizare în temeiul articolului 58 alineatul (2) din regulamentul în cauză, furnizate de părțile interesate în cadrul unei consultări publice prevăzute la articolul 58 alineatul (4) al doilea paragraf din regulamentul în cauză.
- 31 Decizia de a include o substanță prevăzută la articolul 57 din Regulamentul nr. 1907/2006 în anexa XIV la regulamentul menționat trebuie, conform articolului 58 alineatul (1) litera (e) din acest regulament, să indice printre altele utilizările sau categoriile exceptate, după caz, de la obligația autorizării și eventualele condiții pentru aceste exceptări. Acordarea exceptărilor menționate este reglementată de articolul 58 alineatul (2) din același regulament, potrivit căruia utilizările sau categoriile de utilizări pot fi exceptate de la obligația autorizării, cu condiția ca, prin respectarea legislației comunitare speciale în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței, riscul să fie controlat în mod corespunzător.
- 32 Având în vedere că reclamantul invocă, în esență, că condițiile prevăzute la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 erau îndeplinite și că Comisia era obligată să acorde o exceptare în temeiul dispoziției menționate, trebuie analizat mai întâi dacă, în speță, exista o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea [trioxidului de crom]”. Dacă aceasta este situația, va fi necesar să se analizeze în continuare dacă, „prin respectarea legislației comunitare speciale [menționate] [...] riscul [era] controlat în mod corespunzător”. În sfârșit, dacă aceste condiții sunt îndeplinite, va trebui să se examineze dacă Comisia, care „poate” acorda o exceptare și care, în consecință, dispune de o marjă de apreciere în această privință, a săvârșit o eroare în exercitarea puterii sale discreționare.
- 33 Mai întâi, este necesar să se sublinieze că o „legislație comunitară” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 este o normă de drept adoptată de o entitate în cadrul Uniunii, care urmărește să producă efecte obligatorii. Reiese, astfel cum reclamantul au recunoscut, de altfel, în ședință, că norme care fac parte din mai multe sisteme de drept naționale, precum și practici voluntare nu pot îndeplini prima condiție prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, în măsura în care acestea nu constituie o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței”. În consecință, nu este necesar să se examineze nici normele naționale invocate de reclamant, nici practicile voluntare la care aceștia s-au referit.
- 34 În ceea ce privește comunicarea Comisiei menționată la punctul 25 de mai sus, la care reclamantul fac referire, trebuie să se observe că aceasta conține informații cu privire la evaluarea riscurilor și a strategiilor pentru reducerea acestora, în ceea ce privește printre altele trioxidul de crom. În schimb, aceasta nu are niciun conținut obligatoriu și nu detaliază o altă dispoziție, ci se limitează, pe de o parte, să informeze cu privire la rezultatele evaluării, în special cu privire la riscurile care decurg din

utilizările trioxidului de crom, și, pe de altă parte, să indice că Comisia a adoptat Recomandarea din 30 mai 2008 privind măsurile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele trioxid de crom, dicromat de amoniu și dicromat de potasiu (JO L 158, p. 65), la care comunicarea menționată face referire. În lipsa oricărui caracter normativ, această comunicare nu poate, astfel cum reclamanții au recunoscut, de altfel, în ședință, să fie considerată ca fiind o „legislație comunitară” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.

- 35 Prin urmare, este necesar să se examineze numai dacă directivele invocate de reclamanți, și anume Directivele 98/24, 2004/37, 2010/75 și 2012/18, constituie o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței”, în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.
- 36 În primul rând, reclamanții, precum și Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II invocă două directive care se înscriu în cadrul protecției lucrătorilor la locul de muncă, și anume Directivele 98/24 și 2004/37.
- 37 În ceea ce privește Directiva 98/24, reclamanții, precum și Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II fac referire în special la articolul 1, la articolul 4 alineatele (1) și (2), la articolul 5 alineatul (2), la articolul 6 alineatele (2) și (3) și la articolele 8 și 10 din directiva menționată. În temeiul articolului 1, această directivă are drept obiectiv să prevadă „cerințele minime de protecție a lucrătorilor împotriva riscurilor pentru securitatea și sănătatea lor care decurg sau pot decurge din efectele agenților chimici prezenți la locul de muncă sau ca urmare a oricărei activități profesionale care implică agenți chimici.” Aceeași directivă prevede în principal măsuri care trebuie adoptate de angajatori prin care se urmărește evitarea sau reducerea riscurilor care rezultă din expunerea lucrătorilor la substanțele vizate. Aceste măsuri cuprind în special obligații privind evaluarea riscurilor la care sunt expuși lucrătorii la locul de muncă (articolul 4), înlocuirea substanțelor periculoase prin substanțe mai puțin periculoase (articolul 6), reducerea cantității de astfel de substanțe (articolul 6), protecția individuală (articolul 6), supravegherea medicală continuă a lucrătorilor respectivi (articolul 10) și, în sfârșit, informarea lucrătorilor și a autorităților competente [articolul 9 alineatul (3)]. Directiva în cauză stabilește, așadar, o scară de măsuri. Înainte de toate, expunerea lucrătorului la substanța periculoasă trebuie evitată, de preferat substituindu-se substanța periculoasă cu o substanță mai puțin periculoasă și, dacă acest lucru nu este posibil, instituindu-se un sistem de producție închis. Dacă niciuna dintre aceste măsuri nu este posibilă, expunerea lucrătorilor trebuie redusă cât mai mult posibil prin măsuri de protecție colectivă, cum ar fi ameliorarea sistemelor de ventilație și a metodelor de muncă. În sfârșit, dacă aceste măsuri nu sunt suficiente pentru a evita expunerea lucrătorilor, angajatorul trebuie, în al treilea rând, să prevadă măsuri de protecție individuală, precum punerea la dispoziție a unui echipament de protecție adecvat.
- 38 Directiva 98/24 se aplică, în general, pentru toți agenții chimici. Vocația sa este generalistă. Aceasta are drept obiectiv să stabilească printre altele obligații care trebuie să fie respectate de angajatori, care trebuie să garanteze un nivel de securitate adecvat pentru lucrători la locul de muncă. Cu toate acestea, trebuie să se sublinieze că aceasta prevede valori limită obligatorii privind expunerea profesională pentru substanțele incluse în anexa I, în care nu figurează în prezent decât plumbul metalic și compușii săi. Pentru celelalte substanțe, articolul 3 alineatul (2) din directiva menționată prevede stabilirea în viitor de „valori limită de referință privind expunerea profesională [...] care vor fi stabilite la nivelul Comunității”, că „[aceste] valori limită sunt stabilite sau revizuite, ținându-se cont de disponibilitatea tehnicilor de măsurare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 din Directiva 89/391/CEE”, și că „[s]tatele membre informează cu regularitate organizațiile lucrătorilor și ale angajatorilor cu privire la valorile limită privind expunerea profesională care sunt stabilite la nivelul Comunității”. În temeiul articolului 3 alineatul (3) din această directivă, „[p]entru orice agent chimic pentru care s-a stabilit o valoare limită orientativă de expunere profesională la nivel comunitar, statele membre au obligația de a stabili o valoare limită de expunere profesională națională, ținând seama de valoarea limită comunitară, dar îi pot stabili caracterul în conformitate cu legislația și practica naționale”. În temeiul articolului 3 alineatul (4) din aceeași directivă, „[v]alorile limită obligatorii

privind expunerea profesională pot fi stabilite la nivelul Comunității și, în plus față de factorii luați în considerare la stabilirea valorilor limită de referință privind expunerea profesională, reflectă factorii de utilitate, menținându-se scopul de a asigura sănătatea lucrătorilor la locul de muncă”.

- 39 În ceea ce privește raportul dintre Directiva 98/24 și Regulamentul nr. 1907/2006, acesta din urmă prevede, în considerentul (5), că „ar trebui să se aplice fără a aduce atingere legislației comunitare privind locul de muncă și mediul” și, în considerentul (12), că acesta „nu afectează aplicarea directivelor privind protecția lucrătorilor și a mediului, în special Directiva [2004/37] și Directiva [98/24], în temeiul cărora angajatorii sunt obligați să elimine substanțele periculoase, acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic, sau de a le înlocui cu substanțe mai puțin periculoase”. Articolul 2 alineatul (4) litera (a) din regulamentul menționat prevede că acest regulament se aplică „fără a aduce atingere legislației comunitare privind mediul și locul de muncă, inclusiv Directiva 89/391/CEE [...], Directiva 96/61/CE [...], Directiva [98/24], Directiva 2000/60/CE [...] și Directiva [2004/37]”.
- 40 În lumina a ceea ce precedă, trebuie să se recunoască faptul că, în măsura în care Directiva 98/24 nu face referire la o anumită substanță, astfel cum este cazul pentru substanțele menționate care figurează în anexa I la directiva menționată, aceasta nu poate fi considerată nici specială, întrucât se aplică în mod general pentru toate substanțele chimice, nici ca impunând cerințe minime, întrucât stabilește numai un cadru general pentru obligațiile care revin angajatorilor care își expun angajații la riscuri care decurg din utilizările substanțelor chimice. Caracterul general al directivei menționate este în mod clar pus în evidență de faptul că legiuitorul a considerat, la articolul 3 din această directivă, stabilirea de valori limită ca fiind un element care face parte integrantă din mecanismul de protecție a lucrătorilor și că această stabilire ar trebui încă realizată pentru substanțele pentru care astfel de valori nu există. În mod contrar față de ceea ce afirmă Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II, nu se poate, așadar, reproșa Comisiei că nu a respectat articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 impunând valori limită de expunere profesională, întrucât cerința acestor valori limită reiese din aplicarea articolului 3 din aceeași directivă. Comisia nu a adăugat, așadar, din proprie inițiativă cerințe speciale, în schimb a considerat în mod întemeiat că, în lipsa unor valori limită, directiva în cauză nu constituia o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.
- 41 În sfârșit, dacă abordarea preconizată de reclamant, potrivit căreia Directiva 98/24 trebuie să fie considerată ca fiind o legislație specială fără a ține seama de aspectul dacă aceasta impune valori limită de expunere profesională, ar fi urmată, toți agenții chimici ar trebui să fie considerați ca fiind reglementați de o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime”. Într-o astfel de ipoteză, practic s-ar putea întotdeauna imagina să se acorde exceptarea prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din regulamentul menționat în pofida faptului că această dispoziție constituie o strictă excepție de la principiul consacrat de articolul 57 din acest regulament coroborat cu considerentul (69) al aceluiași regulament, potrivit căruia substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită trebuie, în principiu, să fie incluse în anexa XIV la regulamentul în cauză și supuse procedurii de autorizare prevăzute la articolul 60 din același regulament. În consecință, abordarea preconizată de reclamant ar putea să pună în mod serios în pericol finalitatea și funcționarea stabilite de regulamentul în cauză și, prin urmare, nu poate fi primită.
- 42 În ceea ce privește Directiva 2004/37, reclamantii, precum și Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II invocă în special articolul 1, articolul 3 alineatul (1), articolul 4, articolul 5 alineatele (1), (3) și (5) și articolele 6 și 14 din directiva menționată. Obiectul acestei directive îl reprezintă, potrivit articolului 1, „protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de securitatea și sănătatea lor, inclusiv prevenirea unor asemenea riscuri la care sunt expuși sau pot fi expuși prin expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă”. Aceeași directivă stabilește „cerințele minime specifice în acest domeniu, inclusiv valorile limită”. Astfel, directiva în cauză prevede, precum Directiva 98/24, o scară de măsuri care cuprind în special obligații cu privire la evaluarea riscurilor la care sunt expuși lucrătorii la locul de muncă [articolul 3 alineatele (2)-(4)],

înlocuirea substanțelor periculoase cu substanțe mai puțin periculoase (articolul 4), reducerea cantității de astfel de substanțe (articolul 5), protecția individuală (articolele 8 și 10), supravegherea medicală continuă a lucrătorilor în cauză (articolul 14) și, în sfârșit, informarea lucrătorilor și a autorităților competente (articolele 11, 12 și 19).

- 43 Directiva 2004/37 se aplică pentru toți agenții cancerigeni sau mutageni. Cu toate acestea, ea prevede valori limită obligatorii privind expunerea profesională pentru benzen, clorură de vinil monomer și pulberi de lemn de esență tare (anexa III). Articolul 16 alineatul (1) din aceasta prevede că, „[p]e baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, Consiliul adoptă, prin intermediul directivelor, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 137 alineatul (2) din [Tratatul TCE, devenit articolul 153 alineatul (2) din Tratatul TFUE], valorile limită referitoare la toți agenții cancerigeni sau mutageni pentru care este posibil și, dacă este necesar, alte dispoziții direct conexe”. Considerentul (13) precizează în această privință că „[v]alorile limită de expunere profesională vor fi considerate elemente importante ale dispozitivului de protecție a lucrătorilor” și că „[a]ceste valori limită trebuie revizuite cu frecvența pe care o impun datele științifice mai recente”.
- 44 Astfel cum s-a menționat în ceea ce privește Directiva 98/24, Regulamentul nr. 1907/2006 nu are nicio incidență asupra aplicării directivelor privind protecția lucrătorilor, inclusiv Directiva 2004/37, căreia i se aplică același raționament precum cel expus la punctul 40 de mai sus. În măsura în care această din urmă directivă nu face referire la nicio altă substanță decât benzenul, clorura de vinil monomer și pulberile de lemn de esență tare, pentru care stabilește valori maxime de expunere profesională, aceasta nu poate fi considerată nici ca fiind „specială”, nici ca impunând cerințe minime. În plus, la fel ca pentru Directiva 98/24, legiuitorul a indicat în mod clar la articolul 16 din Directiva 2004/37 că adoptarea valorilor limită făcea parte integrantă din mecanismul de protecție a lucrătorilor și că acest element ar trebui încă realizat pentru substanțele pentru care astfel de valori nu existau. În sfârșit, având în vedere articolul 57 literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 1907/2006, care include substanțele cancerigene și mutagene în mecanismul de autorizare reglementat de titlul VII din acest regulament, finalitatea și funcționarea sistemului de control și de protecție instituit de regulamentul menționat ar putea fi puse în pericol în mod serios dacă s-ar considera că Directiva 2004/37 este o legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței în sensul articolului 58 alineatul (2) din regulamentul menționat pentru indiferent ce substanță cancerigenă sau mutagenă. Același raționament precum cel expus la punctul 40 de mai sus se aplică în ceea ce privește Directiva 2004/37.
- 45 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că, în ceea ce privește trioxidul de crom, nici Directiva 98/24, nici Directiva 2004/37 nu constituie o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.
- 46 Această concluzie nu este repusă în discuție de celelalte argumente ale reclamantilor, precum și ale Assogalvanica și ale celorlalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II.
- 47 Mai întâi, reclamantii susțin că Comisia, impunând în cadrul aplicării articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 valori limită de expunere profesională, în realitate, nu a încercat să impună cerințe minime, ci cerințe maxime. În această privință, trebuie amintit că criteriul luat al „cerințelor minime” nu poate fi considerat ca însemnând indiferent ce măsură prevăzută de un act de natură legislativă al Uniunii. Noțiunea de cerință minimă trebuie înțeleasă, pe de o parte, în sensul că constituie un standard minim în interesul lucrătorilor sau al altor persoane vizate și, pe de altă parte, în sensul că aceasta permite să se adopte sau să se impună măsuri mai stricte la nivel național în cadrul unei legislații mai aspre decât cea care, la nivelul Uniunii, impune cerința minimă. Simplul fapt de a impune valori limită de expunere profesională nu implică, așadar, aplicarea unei cerințe maxime, ci constituie o cerință minimă posibilă în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.

- 48 Reclamanții afirmă, în plus, că este suficient, pentru ca o legislație să fie „specială” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, ca aceasta să facă referire la o categorie de substanțe și în special la criteriile de clasificare. Primul reclamant citează un document al ECHA intitulat „Preparation of draft Annex XIV entries for the third recommendation of substances to be included in Annex XIV – General Approach” (Pregătirea proiectelor de includere a substanțelor în anexa XIV – Abordare generală), din care ar reieși că apartenența unei substanțe la categorii precum „substanțe cancerigene” sau „substanțe mutagene” este suficientă pentru a considera o legislație cu privire la una dintre aceste categorii ca fiind specială.
- 49 Acest argument nu poate fi primit.
- 50 În primul rând, documentul citat de reclamanți nu este decât o simplă comunicare a ECHA care informează părțile interesate cu privire la abordarea urmată de aceasta din urmă în scopul evaluării printre altele a condițiilor prevăzute la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006. Acest document nu are nicio valoare juridică și nu este relevant pentru interpretarea articolului menționat de instanța Uniunii.
- 51 În al doilea rând, nu se poate deduce din textul punctului 5.1 al doilea considerent din documentul citat de reclamanți că orice criteriu de clasificare este suficient pentru a considera o legislație cu privire la o categorie de substanțe care aparține acestui criteriu ca fiind specială.
- 52 Mai întâi, trebuie să se observe că punctul 5.1 al doilea considerent din documentul citat de reclamanți face referire la bunul control al riscurilor. Faptul că ECHA a dorit, prin considerentul menționat, să aducă o precizare în ceea ce privește criteriile care permit, în opinia acesteia, ca o legislație să fie considerată specială este, așadar, discutabil.
- 53 În plus, în documentul citat de reclamanți, ECHA precizează că, „în general, legislația în cauză ar trebui să se refere la substanța specială care trebuie inclusă în anexa XIV [la Regulamentul nr. 1907/2006] fie menționând-o, fie referindu-se la grupul din care această substanță face parte, de exemplu menționând criteriile de clasificare sau criteriile din anexa XIII [la regulamentul menționat]”. Chiar presupunând că ECHA a avut intenția de a aduce o precizare în ceea ce privește criteriile care permit, în opinia acesteia, ca o legislație să fie considerată specială, din pasajul în cauză s-ar putea deduce numai că, înainte de toate, substanța trebuie prevăzută ca atare de legislație și că, dacă nu aceasta este situația, ar fi posibil ca și o categorie de substanțe să fie considerată ca făcând obiectul unei legislații speciale dacă această legislație ar viza totuși o categorie distinctă de celelalte substanțe. Caracterul special al unei legislații care vizează o categorie de substanțe trebuie, așadar, să fie comparabil cu caracterul special al unei legislații care nu vizează decât o singură substanță. Reiese că o simplă referire la substanțe cancerigene, mutagene sau chimice este prea generală.
- 54 În al doilea rând, reclamanții invocă două directive care se înscriu în cadrul protecției mediului, și anume Directivele 2010/75 și 2012/18, fără a preciza totuși în ce măsură aceste directive constituie o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006. În susținerea argumentației lor, aceștia fac trimitere pur și simplu la anexa A.22 la cererea introductivă, care, fără a indica nici autorul, nici sursa unui raport intitulat „Environmental Risk Reduction Strategy and Analysis of Advantages and Drawbacks for Hexavalent Chromium” (Strategie pentru reducerea riscurilor de mediu și analiza avantajelor și a dezavantajelor utilizării trioxidului de crom), reproduce secțiunea 4 a acestui raport și numără mai mult de 40 de pagini. În opinia acestora, Directiva 2010/75, precum și un document numit „BREF”, și anume un document de referință cu privire la cele mai bune tehnici disponibile pentru tratarea suprafețelor de metal și de materii plastice, care datează din luna august 2006, garantează aplicarea celor mai bune tehnici disponibile, cu alte cuvinte a celor mai eficiente, a celor mai avansate și a celor mai ușor de pus în aplicare moduri de funcționare în vederea împiedicării sau a reducerii emisiilor și a impactului lor asupra mediului.

- 55 În primul rând, trebuie constatat că această argumentație este inadmisibilă, în măsura în care reclamantii invocă faptul că Directivele 2010/75 și 2012/18 constituie o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, întrucât nu revine în sarcina Tribunalului să se substituie reclamanților, să caute și să identifice el însuși elementele, în voluminoasa anexă A.22 la cererea introductivă la care aceștia fac trimitere în mod global, pe care le-ar putea considera ca fiind susceptibile să le susțină argumentația (a se vedea în acest sens Ordonanța din 29 noiembrie 1993, Koelman/Comisia, T-56/92, Rec., EU:T:1993:105, punctul 23). În măsura în care această argumentație nu vizează decât controlul riscurilor, și aceasta este de altfel inadmisibilă, întrucât singura trimitere globală la anexă fără o precizare în ceea ce privește pasajele sau paragrafele relevante nu permite nici să se înțeleagă de ce riscul trebuie considerat ca fiind controlat. În ceea ce privește documentul numit „BREF”, se aplică același raționament. În plus, este necesar să se constate că documentul menționat nu a fost pus la dispoziția Tribunalului, care, așadar, nu îl poate examina.
- 56 În al doilea rând, chiar dacă se presupune că argumentația reclamanților referitoare la Directiva 2012/18 este admisibilă, directiva menționată nu poate în niciun caz să fie considerată ca fiind o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței”, în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, iar aceasta în pofida faptului că această directivă este aplicabilă trioxidului de crom în temeiul părții 1 din anexa I la aceasta coroborată cu anexa VI, tabelul 3.1, număr de index 024-001-00-0 din Regulamentul nr. 1272/2008.
- 57 Astfel, reiese din articolul 1 din Directiva 2012/18 că această directivă are drept obiect stabilirea de norme pentru prevenirea „accidentelor majore” care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul Uniunii, într-o manieră consecventă și eficace. La articolul 5 alineatul (1), directiva menționată prevede obligații generale pentru operatorii economici, care trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora pentru sănătatea umană și pentru mediu. Punctul (b) din anexa III la aceeași directivă precizează aspectele care sunt abordate în cadrul sistemului de management al securității pe care operatorii economici sunt obligați să îl aplice în instalațiile lor în temeiul articolului 8 din directiva în cauză, și anume, printre altele, formarea și sensibilizarea personalului, identificarea și evaluarea pericolelor majore, controlul instalațiilor industriale, managementul modificărilor aduse unor instalații, procese sau suprafețe de depozitare, planificarea pentru situații de urgență, monitorizarea continuă a performanțelor, notificarea accidentelor și un control și o examinare periodice.
- 58 Anexa I la Directiva 2012/18 stabilește, în plus, cantitățile relevante pentru încadrare de prezență a unei substanțe periculoase în cadrul unei întreprinderi (în tone) pentru a delimita astfel domeniul său de aplicare. Astfel, această directivă nu se aplică întreprinderilor în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități inferioare cantităților indicate în coloana 2 din anexa I la aceasta, partea 1 sau partea 2. În schimb, sunt vizate prin directiva menționată întreprinderile care intră în domeniul său de aplicare în calitate de „amplasamente de nivel inferior” în sensul alineatului (2) al articolului 3 din aceasta sau în calitate de „amplasament de nivel superior” în sensul alineatului (3) al articolului menționat. Anexa I la aceeași directivă nu stabilește, așadar, nici valori limită de expunere profesională, nici valori limită de emisie pentru o întreprindere.
- 59 Prin urmare, obiectul Directivei 2012/18 este să garanteze securitatea instalațiilor în vederea evitării accidentelor „majore”. Aceasta nu vizează nici utilizările specifice ale substanțelor periculoase în cadrul activităților industriale normale ale unei întreprinderi ca atare, nici protecția ființelor umane împotriva unei expuneri prea ridicate la substanțe periculoase la locul de muncă. În consecință, aceasta nu poate fi considerată ca fiind o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime” în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.

- 60 În al treilea rând, chiar dacă se presupune că argumentația reclamanților referitoare la Directiva 2010/75 este admisibilă, trebuie să se observe că directiva menționată nu poate fi considerată o „legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței”, în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.
- 61 Potrivit articolului 1 din Directiva 2010/75, aceasta conține „norme referitoare la prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile industriale” Directiva stabilește de asemenea norme destinate prevenirii sau, în cazul în care aceasta nu este posibilă, reducerii emisiilor în aer, apă și sol, precum și norme destinate prevenirii generării de deșeuri, pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său. Potrivit articolului 2 din directivă, aceasta se aplică activităților industriale care generează poluare, menționate în capitolele II-VI. Directiva nu se aplică activităților de cercetare și dezvoltare sau testării de noi produse și procese. În temeiul anexei I la aceasta, ea se aplică printre altele activității de „[t]ratate de suprafață a metalelor sau a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³”. Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din aceasta impune statelor membre să adopte toate măsurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor de la articolele 11 și 18 și în special să stabilească valori limită de emisie pentru substanțele poluante menționate în anexa II la aceasta și pentru alte substanțe poluante care pot fi emise de instalația respectivă în cantități semnificative, luându-se în considerare natura acestora și potențialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul. Această anexă enumeră o întreagă serie de substanțe și, printre altele, substanțe și amestecuri la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea prin aer ori în sau prin mediul acvatic.
- 62 Deși nu există nicio îndoială că Directiva 2010/75 se poate aplica, în mod general, emisiilor industriale care provin din utilizările trioxidului de crom, este totuși necesar să se constate că această directivă nu conține nicio dispoziție specifică cu privire la această substanță. Aceasta se aplică numai tratării de suprafață a metalelor sau a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³. Aceasta vizează, așadar, un procedeu industrial concret care depășește pragul de volum ridicat, iar nu o anumită substanță a acestui procedeu, iar aceasta nu se aplică tuturor tipurilor acestui procedeu, în special procedeele care nu depășesc pragul indicat.
- 63 Din tot ceea ce precedă reiese că reclamanții, precum și Assogalvanica et celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II nu au demonstrat, în ceea ce privește trioxidul de crom, existența unei „legislații comunitare speciale în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței”, în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.
- 64 În ceea ce privește a doua condiție prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, și anume un risc controlat în mod corespunzător prin respectarea legislației comunitare speciale în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței, trebuie arătat că, astfel cum s-a indicat la punctul 32 de mai sus, o exceptare nu poate fi acordată decât dacă toate condițiile enunțate în această dispoziție sunt îndeplinite. Atunci când nu există legislație comunitară specială în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței, nu este necesar să se analizeze a doua condiție menționată. În plus, trebuie arătat că, având în vedere expresia „*compte tenu*” [prin respectarea], care figurează în versiunea franceză a dispoziției menționate, și expresiile utilizate în alte versiuni lingvistice ale acestei dispoziții, precum expresiile în limba germană „*auf der Grundlage*” și în limba engleză „*on the basis of*”, controlul riscului trebuie să se bazeze pe legislația comunitară specială în vigoare menționată. Or, în lipsa unei astfel de legislații, este imposibil ca vreun control oarecare al riscului, considerându-se stabilit, să poată decurge din aceasta, motiv deja suficient în sine pentru a constata că a doua condiție nu este îndeplinită în speță. Argumentele invocate de reclamanți, prin care se urmărește să se demonstreze că, în realitate, riscurile care decurg din

diferitele utilizări ale trioxidului de crom sunt, pentru alte motive, practic inexistente, chiar neglijabile sau controlate, nu stabilesc o legătură între pretinsul control al riscurilor și o legislație comunitară specială în vigoare și sunt, în consecință, inoperante.

- 65 Dat fiind că nu erau îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, Comisia nu dispunea de o marjă de apreciere în speță în ceea ce privește acordarea unei exceptări în temeiul articolului menționat. Tribunalul observă totuși că, dacă condițiile enunțate la punctul 32 de mai sus ar fi fost îndeplinite, puterea discreționară de care ar fi dispus Comisia nu ar fi fost nelimitată și nu i-ar fi dat dreptul să adopte măsuri arbitrare. Cu toate acestea, chiar și în această ipoteză, argumentația reclamanților, precum și a Assogalvanica și a celorlalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II nu ar fi putut avea succes, întrucât elementele înaintate nu permit să se considere că marja de apreciere a Comisiei era atât de redusă, încât aceasta era obligată să acorde exceptarea solicitată.
- 66 În lumina a tot ceea ce precedă, este necesar să se concluzioneze că Comisia nu a încălcat articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 prin neacordarea exceptării solicitate de reclamanți. Prin urmare, al doilea motiv întemeiat pe încălcarea acestui articol trebuie să fie respins.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere

- 67 Reclamanții contestă, în esență, temeiul științific al actului atacat, principalul lor argument fiind că Comisia nu ar fi examinat în mod adecvat aspectul dacă riscurile care decurg din diferite utilizări ale industriei cromajului erau controlate.
- 68 Dat fiind că al doilea motiv trebuie respins pentru motivul că prima condiție prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 nu era îndeplinită, astfel cum s-a arătat la punctul 63 de mai sus, nu este necesar să se examineze aspectul dacă riscurile care decurg din diferite utilizări ale industriei cromajului sunt sau nu sunt controlate.
- 69 În consecință, este necesar să se constate că, chiar și în ipoteza în care ar fi fost într-adevăr săvârșite erori vădite de apreciere de către Comisie înainte de adoptarea actului atacat, Tribunalul nu poate admite cererea reclamanților privind obținerea unei anulări în parte a actului atacat în măsura în care acesta din urmă nu prevede acordarea exceptării solicitate de reclamanți.
- 70 În aceste împrejurări, primul motiv nu poate fi primit și, în consecință, trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

- 71 Reclamanții, susținuți de Assogalvanica și de celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II, invocă faptul că, în împrejurările speței, era disproporționat să se procedeze la interzicerea *de facto* formulată de actul atacat a tuturor utilizărilor trioxidului de crom. Ar trebui în special să se țină seama de faptul că această substanță este înainte de toate utilizată în industria cromajului ca intermediar în sensul articolului 3 punctul 15 din Regulamentul nr. 1907/2006.
- 72 Comisia, susținută de ECHA, contestă aceste argumente.
- 73 În lumina celor expuse în cadrul celui de al doilea motiv, este necesar să se constate că, în măsura în care Comisia nu dispunea de o marjă de apreciere în speță în ceea ce privește acordarea unei exceptări în temeiul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, întrucât nu erau îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul menționat, aceasta nici nu a încălcat principiul proporționalității aplicând acest articol, astfel cum acesta îi impunea să o facă. Comisia fiind, așadar, constrânsă să ia decizia de a nu acorda o exceptare, aceasta nu a putut, din cauza acestui fapt, să încalce principiul proporționalității.

- 74 Argumentul invocat de reclamânți ar putea, prin urmare, să fie primit – astfel cum observă în mod întemeiat Comisia – numai dacă vizează legalitatea articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 ca atare. Or, astfel cum reclamânții au precizat în ședință, ei nu invocă o excepție de nelegalitate împotriva acestui articol.
- 75 În ceea ce privește argumentul invocat de Assogalvanica și de celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II, potrivit căruia trioxidul de crom, în calitate de intermediar în sensul articolului 3 punctul 15 din Regulamentul nr. 1907/2006, nu trebuie să fie supus obligației de autorizare în sensul titlului VII din Regulamentul nr. 1907/2006, este necesar să se constate că, în măsura în care aceste interveniente înțeleg să invoce prin acest argument inaplicabilitatea titlului VII în temeiul articolului 2 alineatul (8) din regulamentul menționat, este vorba despre un motiv de natură să modifice obiectul litigiului, astfel cum a fost definit de părțile principale, și care este, în consecință, inadmisibil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iulie 2011, Diputación Foral de Vizcaya și alții/Comisia, C-474/09 P-C-476/09 P, EU:C:2011:522, punctul 111). În orice caz, acest argument este de asemenea neîntemeiat, întrucât aceste interveniente nu furnizează nicio probă care să demonstreze că trioxidul de crom ar putea fi considerat un intermediar în sensul articolului 3 punctul 15 din acest regulament. Acestea solicită totuși ca Tribunalul însuși să evalueze „dacă transformarea trioxidului de crom în metal cromat în timpul procesului de cromaj îndeplinește condițiile necesare pentru exceptarea prevăzută la articolul 2 alineatul (8) din regulamentul [în cauză] sau, în subsidiar, pentru exceptarea prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din [aceleși regulament], astfel încât includerea strictă a trioxidului de crom în anexa XIV, fără exceptare, este nelegală”. Or, nu revine Tribunalului sarcina de a-și procura probe pe care părțile nu le-au furnizat.
- 76 În măsura în care, astfel cum au indicat reclamânții în ședință, acest argument nu vizează decât aspectul dacă decizia luată de Comisie de a nu acorda o exceptare în sensul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006 era disproporționată, el este inoperant pentru motivele expuse la punctul 73 de mai sus.
- 77 În concluzie, al treilea motiv trebuie, așadar, respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a principiilor buneii administrări și „excelenței avizelor științifice”

- 78 Reclamânții invocă două critici. În cadrul primei critici, ei invocă o încălcare a dreptului lor la apărare, susținând în special că, în lipsa unui acces la datele din Raportul MEGA, aceștia nu au putut justifica pe deplin cererea lor de exceptare de la obligația de autorizare. În cadrul celei de a doua critici, ei invocă o încălcare a principiilor buneii administrări și „excelenței avizelor științifice”, în special pentru motivul că Comisia și ECHA nu fuseseră în posesia raportului menționat și nu putuseră, așadar, să examineze toate datele disponibile și că datele furnizate de primul reclamant în cadrul consultării publice nu fuseseră luate în considerare în mod adecvat.
- 79 Comisia, susținută de ECHA, contestă aceste argumente.

– Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea dreptului la apărare

- 80 În ceea ce privește prima critică, trebuie amintit că titlul VII din Regulamentul nr. 1907/2006 nu prevede existența unui drept de a solicita acordarea unei exceptări și că numai în cadrul articolului 58 alineatul (4) din regulamentul menționat reclamânții au fost invitați să furnizeze, în calitate de părți interesate, „observații [...] în special cu privire la utilizările care ar trebui să fie exceptate de la obligația autorizării”.

- 81 Or, consultarea publică prevăzută la articolul 58 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006 nu conferă părților interesate drepturi procedurale specifice, precum dreptul de a avea acces la documente puse la dispoziția ECHA sau a Comisiei în cadrul procedurii de includere a substanțelor în anexa XIV la acest regulament. Articolul menționat nu prevede decât dreptul de a prezenta observații. Or, reclamantii nu au arătat că dreptul lor de a prezenta observații în cadrul consultării publice sus-menționate nu a fost respectat de ECHA sau de Comisie. În consecință, argumentarea reclamantilor potrivit căreia dreptul lor la apărare a fost încălcat nu poate fi primită.
- 82 Această concluzie nu este repusă în discuție de jurisprudența invocată de reclamantii. Desigur, punctul 130 din Hotărârea din 9 septembrie 2008, Bayer CropScience și alții/Comisia (T-75/06, Rep., EU:T:2008:317), face referire în special la respectarea dreptului la apărare „în orice procedură inițiată împotriva unei persoane”. Cu toate acestea, în prezenta cauză, procedura de includere a trioxidului de crom în anexa XIV la Regulamentul nr. 1907/2006 nu poate fi considerată ca fiind o „procedură inițiată împotriva” reclamantilor. În plus, faptul că articolul 58 din regulamentul menționat prevede o consultare publică nu repune în discuție faptul că nici ECHA, nici Comisia nu sunt obligate, în temeiul acestui articol, să asculte un particular care ar putea fi vizat de actul atacat (a se vedea în acest sens și prin analogie Ordonanța din 12 decembrie 2003, Bactria/Comisia, C-258/02 P, Rec., EU:C:2003:675, punctul 43). În sfârșit, în măsura în care reclamantii menționează articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), este necesar să se constate că acesta din urmă nu poate modifica conținutul articolului 58 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006 și nu poate, în consecință, să creeze drepturi procedurale pe care acest din urmă regulament nu le prevede. Reclamantii, de altfel, nu au invocat o încălcare a Regulamentului nr. 1049/2001.
- 83 În aceste împrejurări, nu exista nicio obligație pentru Comisie să acorde, numai în scopul consultării publice, acces la documente examinate în cadrul procedurii precedente, inclusiv la Raportul MEGA. Aspectul dacă Comisia era în posesia acestuia din urmă și dacă era în măsură să acorde acces la acest document nu este, așadar, pertinent. În consecință, prima critică trebuie respinsă.
- Cu privire la a doua critică, întemeiată pe încălcarea principiilor bunei administrări și „excelenței avizelor științifice”
- 84 În ceea ce privește a doua critică, este necesar să se constate mai întâi că Comisia nu a încălcat articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006. În plus, astfel cum rezultă din examinarea primei critici din cadrul celui de al patrulea motiv, Comisia și ECHA nu au încălcat drepturile procedurale ale reclamantilor. În sfârșit, în cadrul luării deciziei privind acordarea unei exceptări, era posibil de asemenea ca Comisia și ECHA să renunțe la o evaluare a aspectului dacă riscurile care decurg din anumite utilizări ale trioxidului de crom erau controlate.
- 85 În aceste împrejurări, trebuie constatat că, chiar dacă se presupune că, astfel cum invocă reclamantii, evaluarea științifică operată de ECHA și de Comisie a fost efectuată într-un mod inadecvat, astfel de erori ar fi fost săvârșite la stadii anterioare ale procedurii, și anume în special în cadrul elaborării dosarului în conformitate cu anexa XV, și nu pot vicia decizia de a nu acorda o exceptare în temeiul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006. Astfel, această decizie era, la fel precum Recomandarea ECHA, bazată numai pe lipsa unei „legislații comunitare speciale în vigoare, care impune cerințe minime privind protecția sănătății umane și a mediului pentru utilizarea substanței”, în sensul articolului 58 alineatul (2) din regulamentul menționat, iar nu pe controlul riscurilor. În consecință, eventuale erori în ceea ce privește analiza științifică a controlului riscurilor în cadrul fazelor anterioare ale procedurii, și anume în special în cadrul elaborării dosarului în cauză, nu au putut avea niciun impact asupra legalității acestei decizii.
- 86 Rezultă din tot ceea ce precedă că acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cererea de redeschidere a fazei orale

- 87 Având în vedere ceea ce precedă, nu era necesar nici să se dea curs cererii de redeschidere a fazei orale.
- 88 Astfel, după cum reiese din articolul 113 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de procedură, precum și din jurisprudență, Tribunalul nu este obligat să admită cererea de redeschidere a procedurii orale în vederea luării în considerare a unor fapte noi pretinse decât dacă partea interesată se întemeiază pe fapte de natură să aibă o influență decisivă asupra soluției litigiului, pe care nu le-a putut invoca înainte de închiderea fazei orale a procedurii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 septembrie 2006, Roquette Frères/Comisia, T-322/01, Rec., EU:T:2006:267, punctul 323).
- 89 Or, în speță, faptele noi prezentate de reclamantă privesc exclusiv datele din Raportul MEGA și aspectul dacă au fost săvârșite erori vădite de apreciere de Comisie și de ECHA în analiza lor științifică cu privire la controlul riscurilor în cadrul fazelor procedurii anterioare față de cea care avea drept obiect decizia de acordare a unei exceptări în temeiul articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006.
- 90 Astfel cum s-a constatat la punctele 68 și 69 de mai sus, chiar în ipoteza în care Comisia ar fi săvârșit efectiv erori vădite de apreciere înainte de adoptarea actului atacat, Tribunalul nu poate admite concluzia reclamantilor de obținere a unei anulări în parte a actului atacat în măsura în care acesta din urmă nu prevede acordarea exceptării solicitate de reclamantă.
- 91 Prin urmare, faptele noi prezentate de reclamantă nu sunt de natură să exercite o influență decisivă asupra soluției litigiului.
- 92 Pentru același motiv, nu este necesară nici ascultarea părților cu privire la impactul expertizei asupra soluției litigiului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 93 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Conform articolului 138 alineatul (1) din regulamentul menționat, instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (3) din acest regulament, Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale aceleiași dispoziții, să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 94 Întrucât reclamantii au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.
- 95 Intervenientele și ECHA suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

- 2) **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) și reclamantele ale căror nume figurează în anexa I suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.**
- 3) **Assogalvanica și celelalte interveniente ale căror nume figurează în anexa II suportă propriile cheltuieli de judecată.**
- 4) **Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 septembrie 2015.

Semnături

ANEXA I

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, cu sediul în Ulm (Germania),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, cu sediul în Nürnberg (Germania),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, cu sediul în Langenfeld (Germania),

AL-Oberflächenveredlungsgesellschaft m.b.H., cu sediul în Wuppertal (Germania),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, cu sediul în Essen (Germania),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, cu sediul în Mosbach (Germania),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, cu sediul în Hemer (Germania),

August Sure KG, cu sediul în Lüdenscheid (Germania),

Baaske Oberflächenveredlung GmbH, cu sediul în Wuppertal (Germania),

Hartchrom Beck GmbH, cu sediul în Güglingen (Germania),

Bredt GmbH, cu sediul în Meschede (Germania),

Breidert Galvanic GmbH, cu sediul în Darmstadt (Germania),

Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, cu sediul în Oberndorf a. N. (Germania),

Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, cu sediul în Baden-Baden (Germania),

C. Hübner GmbH, cu sediul în Marktoberdorf (Germania),

C. W. Albert GmbH & Co. KG, cu sediul în Hemer-Bredenbruch (Germania),

Detlef Bingen Gesellschaft mit beschränkter Haftung, cu sediul în Langenfeld (Germania),

Dittes Oberflächentechnik GmbH, cu sediul în Keltern (Germania),
Duralloy Süd GmbH, cu sediul în Villingen-Schwenningen (Germania),
Durochrom-Bogatzki, cu sediul în Oberndorf a. N. (Germania),
Metallveredlung Emil Weiß GmbH & Co. KG, cu sediul în Mitwitz (Germania),
Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, cu sediul în Witten (Germania),
Flügel CSS GmbH & Co. KG, cu sediul în Solingen (Germania),
Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., cu sediul în Triberg (Germania),
Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, cu sediul în Lahr (Germania),
Galvano Herbert Geske e.K., cu sediul în Solingen (Germania),
Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, cu sediul în Hamburg (Germania),
Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, cu sediul în Emmering (Germania),
gebr. böge Metallveredelungs GmbH, cu sediul în Hamburg (Germania),
Hans Giesbert GmbH & Co. KG, cu sediul în Mömbris (Germania),
Groz-Beckert KG, cu sediul în Albstadt (Germania),
GTW GmbH, cu sediul în Werl (Germania),
GWC Coating GmbH, cu sediul în Villingen-Schwenningen (Germania),
Hartchrom Beuthel GmbH, cu sediul în Schwelm (Germania),
Hartchrom Erb GmbH, cu sediul în Weiterstadt (Germania),
Hartchrom GmbH, cu sediul în Karlsruhe (Germania),
Hartchrom GmbH Werner Kreuz, cu sediul în Blumberg (Germania),
Hartchrom Schoch GmbH, cu sediul în Sternenfels (Germania),
Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, cu sediul în Sternenfels (Germania),
Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, cu sediul în Herrsching (Germania),
Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, cu sediul în Mainaschaff (Germania),
Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, cu sediul în Arnsberg (Germania),
Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, cu sediul în Lampertheim (Germania),
Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, cu sediul în Goldbach (Germania),

Henry Gevekoth GmbH, cu sediul în Hamburg (Germania),
Heyer GmbH Oberflächentechnik, cu sediul în Lübeck (Germania),
HFJ Galvano Kiel GmbH, cu sediul în Kiel (Germania),
Hueck Engraving GmbH & Co. KG, cu sediul în Viersen (Germania),
Imhof Hartchrom GmbH, cu sediul în Karlstadt (Germania),
Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, cu sediul în Iserlohn (Germania),
Johann Maffei GmbH & Co. KG, cu sediul în Iserlohn-Simmern (Germania),
Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, cu sediul în Bad Essen (Germania),
Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, cu sediul în Wuppertal (Germania),
Kreft & Röhrig Gesellschaft mit beschränkter Haftung, cu sediul în Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Germania),
Kriebel Metallveredelung GmbH, cu sediul în Kirschfurt (Germania),
LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, cu sediul în Seligenstadt (Germania),
Kunststofftechnik Bernt GmbH, cu sediul în Kaufbeuren (Germania),
L B - Oberflächentechnik GmbH, cu sediul în Wuppertal (Germania),
Linder Metallveredelungsgesellschaft mit beschränkter Haftung, cu sediul în Albstadt (Germania),
Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, cu sediul în Düsseldorf (Germania),
Montanhydraulik GmbH, cu sediul în Holzwickeden (Germania),
Morex SpA, cu sediul în Crespano del Grappa (Italia),
Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, cu sediul în Hösbach (Germania),
MSC/Copperflow Ltd, cu sediul în Bolton, Greater Manchester (Regatul Unit),
Neumeister Hydraulik GmbH, cu sediul în Neuenstadt am Kocher (Germania),
Nießler Metallveredelung GmbH, cu sediul în Röthenbach a. d. Pegnitz (Germania),
Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, cu sediul în Ganderkesee (Germania),
Oberflächenzentrum Elz GmbH, cu sediul în Limburg (Germania),
OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, cu sediul în Sundern (Germania),
OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, cu sediul în Hagen (Germania),
OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, cu sediul în Schwerin (Germania),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, cu sediul în Bitterfeld-Wolfen (Germania),

Rahrbach GmbH, cu sediul în Heiligenhaus (Germania),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, cu sediul în Mülheim a. d. Ruhr (Germania),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, cu sediul în Bielefeld (Germania),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, cu sediul în Herzogenaurach (Germania),

Scherer GmbH, cu sediul în Haslach im Kinzigtal (Germania),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, cu sediul în Büttelborn (Germania),

Schnarr Metallveredlung GmbH, cu sediul în Waiblingen (Germania),

Schornberg Galvanik GmbH, cu sediul în Lippstadt (Germania),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, cu sediul în Velbert (Germania),

Schulte Hartchrom GmbH, cu sediul în Arnsberg (Germania),

Schwing GmbH, cu sediul în Sankt Stefan im Lavanttal (Austria),

Silit-Werke GmbH & Co. KG, cu sediul în Riedlingen (Germania),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, cu sediul în Heiligenhaus (Germania),

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, cu sediul în Hildesheim (Germania),

Süss Oberflächentechnik GmbH, cu sediul în Wetzlar (Germania),

Thoma Metallveredelung GmbH, cu sediul în Heimertingen (Germania),

Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, cu sediul în Viersen (Germania),

Walzen-Service-Center GmbH, cu sediul în Oberhausen (Germania),

Wavec GmbH, cu sediul în Eisenhüttenstadt (Germania),

Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, cu sediul în Hanovra (Germania),

Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, cu sediul în Solingen (Germania),

Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, cu sediul în Velbert (Germania),

Wiotec, Inhaber Udo Wilmes e.K., cu sediul în Ense (Germania),

Wissing Hartchrom GmbH, cu sediul în Lohmar (Germania),

alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, cu sediul în Wertheim (Germania),

BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, cu sediul în Solingen (Germania),

Siegfried Boner e.K., cu sediul în Villingen-Schwenningen (Germania),
Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, cu sediul în Bruchmühlbach-Miesau (Germania),
C + C Krug GmbH, cu sediul în Velbert (Germania),
Collini GmbH, cu sediul în Aperg (Germania),
Collini Gesellschaft m.b.H., cu sediul în Hohenems (Austria),
Collini GmbH, cu sediul în Marchtrenk (Austria),
Collini Wien GmbH, cu sediul în Viena (Austria),
Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, cu sediul în Burscheid (Germania),
Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, cu sediul în Katzenelnbogen (Germania),
Friederici Oberflächenveredlung GmbH, cu sediul în Iserlohn (Germania),
Galvano Wittenstein GmbH, cu sediul în Solingen (Germania),
Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, cu sediul în Remscheid (Germania),
Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, cu sediul în Lüdenscheid (Germania),
Gosma - Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, cu sediul în Gosheim (Germania),
Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, cu sediul în Solingen (Germania),
Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, cu sediul în Treuen (Germania),
Hasler AG, Aluminiumveredlung, cu sediul în Turgi (Elveția),
Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, cu sediul în Linz (Austria),
Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, cu sediul în Schorndorf (Germania),
Kammin Metallveredelung KG, cu sediul în Friesenheim (Germania),
Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, cu sediul în Ispringen (Germania),
Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, cu sediul în Maria Enzersdorf (Austria),
Albert Kießling Galvanische Werke GmbH, cu sediul în Neusäß (Germania),
KME Germany GmbH & Co. KG, cu sediul în Osnabrück (Germania),
Lahner KG, cu sediul în Brunn am Gebirge (Austria),
Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, cu sediul în Lindenberg (Germania),
MTU Aero Engines AG, cu sediul în München (Germania),

MTU Maintenance Hannover GmbH, cu sediul în Langenhagen (Germania),
Münze Österreich AG, cu sediul în Viena (Austria),
Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, cu sediul în Dresda (Germania),
Orbis Will GmbH + Co. KG, cu sediul în Ahaus (Germania),
Riag Oberflächentechnik AG, cu sediul în Wängi (Elveția),
Franz Rieger Metallveredlung, cu sediul în Steinheim am Albuch (Germania),
Saxonia Galvanik GmbH, cu sediul în Halsbrücke (Germania),
Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, cu sediul în Heilbronn (Germania),
G. Schwepper Beschlag GmbH + Co, cu sediul în Heiligenhaus (Germania),
R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, cu sediul în Barsbüttel (Germania),
Stahl Judenburg GmbH, cu sediul în Judenburg (Austria),
VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, cu sediul în Krieglach (Austria),
STI Surface Technologies International Holding AG, cu sediul în Steinach (Elveția),
Witech GmbH, cu sediul în Remscheid (Germania),
Kurt Zecher GmbH, cu sediul în Paderborn (Germania),
De Martin AG, Metallveredelung, cu sediul în Wängi (Elveția),
Hattler & Sohn GmbH, cu sediul în Villingen-Schwenningen (Germania),
Alfacrom 2000 Srl, cu sediul în Fiume Veneto (Italia),
F.LLI Angelini Sud Srl, cu sediul în Arzano (Italia),
Bertola Srl, cu sediul în Marene (Italia),
Bugli Srl, cu sediul în Scandicci (Italia),
Burello Srl, cu sediul în Pavia di Udine (Italia),
Galvanica CMB Di Bittante Franco EC – Snc, cu sediul în Scorzé (Italia),
Casprini Gruppo Industriale SpA, cu sediul în Cavrilia (Italia),
C.F.G. Rettifiche Srl, cu sediul în Argenta (Italia),
CIL – Cromatura e Rettifica Srl, cu sediul în Esine (Italia),
Cromatura Dura Srl, cu sediul în Lozza (Italia),

Cromital Srl, cu sediul în Parma (Italia),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. – Snc, cu sediul în Salzano (Italia),

Cromogalante Srl, cu sediul în Padova (Italia),

Cromotrevigiana Srl, cu sediul în Ponzano Veneto (Italia),

Elezinco Srl, cu sediul în Castelfidardo (Italia),

Galvanica Nobili Srl, cu sediul în Marano sul Panaro (Italia),

Galvanotecnica Vignati Srl, cu sediul în Canegrate (Italia),

Galvitek Srl, cu sediul în Verona (Italia),

Gilardoni Vittorio Srl, cu sediul în Mandello del Lario (Italia),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, cu sediul în Villorba (Italia),

La Galvanica Trentina Srl, cu sediul în Rovereto (Italia),

Nicros Srl, cu sediul în Conegliano (Italia),

O.C.M. Di Liboà Mauro & C. – Snc, cu sediul în Mondovì (Italia),

Rubinetterie Zazzeri SpA, cu sediul în Incisa Valdarno (Italia),

Silga SpA, cu sediul în Castelfidarno (Italia),

Surcromo Di Suttora Marco, cu sediul în Pieve Emanuele (Italia),

Tobaldini SpA, cu sediul în Altavilla Vicentina (Italia),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, cu sediul în Veduggio (Italia),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, cu sediul în Iserlohn (Germania),

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, cu sediul în Waidhofen an der Thaya (Austria),

Saueressig GmbH + Co.KG, cu sediul în Vreden (Germania),

Saueressig Polska sp. z o.o., cu sediul în Tarnowo Podgórze (Polonia),

Wetzel GmbH, cu sediul în Grenzach-Wyhlen (Germania),

Wetzel sp. z o.o., cu sediul în Duchnów (Polonia),

Apex Cylinders Ltd, cu sediul în Bristol (Regatul Unit),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, cu sediul în Burscheid (Germania),

Federal-Mogul Friedberg GmbH, cu sediul în Friedberg (Germania),
Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, cu sediul în Burscheid (Germania),
Federal-Mogul Operations France SAS, cu sediul în Saint-Jean-de-la-Ruelle (Franța),
Dietmar Schrick GmbH, cu sediul în Solingen (Germania),
Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, cu sediul în Breda di Tiave (Italia),
Hartchromwerk Brunner AG, cu sediul în Saint Galle (Elveția),
Schulz Hartchrom GmbH, cu sediul în Hamburg (Germania).

ANEXA II

Ecometal, cu sediul în Treviso (Italia),
Comité européen pour le traitement de surface (CETS), cu sediul în Louvain (Belgia),
Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), cu sediul în Viena (Austria),
Surface Engineering Association (SEA), cu sediul în Birmingham (Regatul Unit),
Zentralverband Oberflächentechnik e.V. (ZVO), cu sediul în Hilden (Germania),
Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, cu sediul în Codognè (Italia),
Heiche Oberflächentechnik GmbH, cu sediul în Schwaigern (Germania),
Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, cu sediul în Ulm (Germania),
Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), cu sediul în Schio (Italia),
Aros Hydraulik GmbH, cu sediul în Memmingen (Germania),
Berndorf Band GmbH, cu sediul în Berndorf (Austria),
Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, cu sediul în Krefeld (Germania),
Friedrich Fausel Metalldruckerei, cu sediul în Herrlingen (Germania),
Goldhofer AG, cu sediul în Memmingen (Germania),
Heidelberger Druckmaschinen AG, cu sediul în Heidelberg (Germania),
Huhtamaki Flexible Packaging Germania GmbH & Co. KG, cu sediul în Ronsberg (Germania),
ITW Automotive Products GmbH, cu sediul în Hodenhagen (Germania),
Josef Van Baal GmbH, cu sediul în Krefeld (Germania),
Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, cu sediul în Großschirma (Germania),

Kniggendorf & Kögler GmbH, cu sediul în Laatzen (Germania),
Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, cu sediul în Kirchdorf (Germania),
Max Hilscher GmbH, cu sediul în Dornstadt (Germania),
Mora Metrology GmbH, cu sediul în Aschaffenburg (Germania),
Norsystec – Nohra-System-Technik – GmbH, cu sediul în Nohra (Germania),
Otto Littmann Maschinenfabrik – Präzisionsmechanik GmbH, cu sediul în Hamburg (Germania),
Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, cu sediul în Pforzheim (Germania),
Roland Merz, cu domiciliul în Ober-Ramstadt (Germania),
Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, cu sediul în Viena (Austria),
SML Maschinengesellschaft mbH, cu sediul în Lenzing (Austria),
ThyssenKrupp Steel Europe AG, cu sediul în Duisburg (Germania),
Windmüller & Hölscher KG, cu sediul în Lengerich (Germania).